

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/10/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010421
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6711010421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. februára 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Rudolfa Ďurtu a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. D., stíhaného pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. k § 155 ods. 1 Tr.zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu vo Zvolene, sp.zn. 5 T 76/2011, zo dňa 25.09.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm.d/, e/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5 T 76/2011 zo dňa 25.09.2012 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu,

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obž. A. D., nar. XX.XX.XXXX vo Y., trvale bytom Y., O. XXXX/XX,

podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr.zák., § 36 písm. i, l, m Tr.zák., § 37 písm. h/ Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. a § 39 ods. 2 písm.a/, ods. 3 písm.d/ Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm.a/ Tr.zák., § 50 ods. 1 Tr.zák. mu výkon trestu odňatia slobody mu súd podmienene o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

V ostatných výrokoch ostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene, sp.zn. 5 T 76/2011, zo dňa 25.09.2012 bol obž. A. D. uznaný vinným z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. k § 155 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/, ods. 2 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm.a/ Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že dňa 01.02.2010 v čase asi o 01.30 h v herni Admirál na ulici Jesenského v meste Zvolen, okr.Zvolen, po predchádzajúcom verbálnom konflikte a fyzickom incidente s X. K. vytiahol plynovú pištoľ zn. Magnum 9 mm, Ekol Firat, výr.č. EF 931762, ktorú mal za opaskom nohavíc a touto 5-6 krát vystrelil na X. K., nar. XX.XX.XXXX, pričom mieril do zátylku hlavy a do tváre a vo svojom konaní pokračoval aj potom, ako X. K. padol na zem na kolená a to až do vyprázdnenia zásobníka zbrane, čím svojím konaním spôsobil X. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., S. XX, zranenia a to pomliaždenie mäkkých častí tváre a šije s dobou liečenia v trvaní 10 dní.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák., § 36 písm.m/, § 37 písm.h/ , m/ Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. , § 39 ods. 1 , 3 písm.d/ Tr.zák. a § 46 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň súd podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodeným stranám a to X. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. XX vo výške 670,05 € a poškodenej strane Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava, škodu vo výške 39,52 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ako osoba na to oprávnená podal odvolanie obžalovaný a to cestou svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho konanie, ktorého sa dopustil voči poškodenému K., je potrebné považovať za nutnú obranu v zmysle § 25 ods. X Tr.zák. On v danej situácii reagoval na útok zo strany poškodeného, ktorý skutočne bol tiež v inom konaní rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1 T 82/2011 z 19.08.2011 uznaný vinným za toto protiprávne konanie voči nemu. Zo strany poškodeného K. sa jednalo o útok , ktorý trval a hrozil. V rámci hlavného pojednávania preukázal aj to, že boli rozpory vo výpovediach svedkov , ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní, bolo preukázané, že to bol poškodený, ktorý prvý zaútočil na neho a on v silnom rozrušení a v afekte, v dôsledku ktorého sa začal brániť a vtedy použil plynovú pištoľ, pričom situácia sa odohrala veľmi rýchlo a jeho konanie bolo náhle. Svoje konanie považuje za konanie, ktorým odvracal hroziaci útok zo strany poškodeného, ktorý okrem momentu prekvapenia mal navrch aj po fyzickej stránke. Preto podľa jeho názoru boli splnené podmienky nutnej obrany pri odvracaní útoku, ktorý mu hrozil.

Pokiaľ ide o pokus ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 155 ods. 1 Tr.zák., nikdy on takýto úmysel nemal, bránil sa len útoku poškodeného, ktorý bol rýchly a prekvapil ho. Poškodenému neboli spôsobené zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie a až s odstupom času bola poškodeným predložená správa a bol aj vyhotovený znalecký posudok, pričom z tohto posudku vyplýva, že poranenia poškodeného sú ľahkého charakteru s dobou liečenia do 10 dní. Z uvedeného vyplýva, že z jeho strany, teda zo strany obžalovaného neboli u poškodeného ohrozené žiadne životne dôležité orgány.

Súd sa taktiež nevysporiadal ani so znaleckým posudkom znalca z oblasti pyrotechniky , ktorým uvádzal, že pre ťažké ublíženie na zdraví v prípade plynových pištolí je dôležitá vzdialenosť, ktorá musí byť kratšia, ako jeden meter, pričom je dôležité, aký obsah je v náboji, ktorý je v plynovej pištoľi. On v rámci obhajoby preukazoval, že v jeho prípade sa jednalo o nutnú obranu a ak teda neboli splnené všetky podmienky nutnej obrany, bolo potrebné prihliadať na okolnosti prípadu a poľahčujúce okolnosti.

Pokiaľ ide o prečin výtržníctva, on nevyvolal skutok, útoku sa dopustil práve poškodený, tak on mal byť stíhaný za výtržnosť a nemohol sa tohto prečinu dopustiť obžalovaný. V tomto poukazuje práve na to, že po incidente to bol práve obžalovaný, ktorý skutočne volal políciu. V závere svojho odvolania uviedol, že je mu ľúto, čo sa stalo, len konal v rámci svojej osobnosti , nie je osobou, ktorá by sa dopúšťala trestnej činnosti, okresný súd pri ukladaní trestu nesprávne mu priznal dve priťažujúce okolnosti a priznal len jednu poľahčujúcu okolnosť , v tomto smere aj nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu a uložil mu neprimerane prísny trest, pričom v celom rozsahu, keďže sa necíti byť vinný, mal byť spod obžaloby oslobodený.

Pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti súdne trestaný, túto priťažujúcu okolnosť nesprávne aplikoval prvostupňový súd, keďže je síce pravdou, že on bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5 T 130/2010 k podmiennečnému trestu odňatia slobody, kde mu skúšobná doba uplynula 27.10.2011 a preto po uplynutí jedného roka od tejto doby, tzn. od 27.10.2012 zo zákona sa má na neho hľadieť ako keby nebol súdne trestaný, tzn. ako keby sa osvedčil, pričom pokiaľ dôjde k osvedčeniu trestu, tak na takýto sa nemá prihliadať.

Za týchto okolností preto požiadal, aby krajský súd v rámci odvolacieho konania vyhovel jeho odvolaniu a alternatívne buď rozhodol, že ho spod obžaloby oslobodí alebo aby uznal jeho obhajobu a uložil mu primeraný podmiennečný trest s dlhšou skúšobnou dobou, ktorá by postačovala na jeho nápravu a prevýchovu.

Na verejnom zasadnutí, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, bol prítomný obhajca obžalovaného, ktorý uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov odvolania, okresný súd sa dostatočným spôsobom nevysporiadal s dôkazmi, dôkazná situácia sa zmenila zásadným smerom, podmienky pri ukladaní trestov sa zmenili, keďže už neprevažuje pomer priťažujúcich okolností a navrhol preto, aby z dôvodov uvedených v odvolaní bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený alebo alternatívne, ak by súd došiel k inému záveru, aby konanie obžalovaného prekvalifikoval na trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr.zák. a potom mu uložil primeraný podmiennečný trest odňatia slobody, alebo v konečnom dôsledku aby vec zrušil a vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajská prokurátorka vo svojom záverečnom návrhu uviedla, že pokiaľ ide o otázku viny, táto je zistená správne a v tomto smere súhlasí s rozsudkom prvostupňového súdu, pokiaľ ide o otázku trestu, aj tento je uložený zákonne, pretože bol použitý za ustanovenia § 39 Tr.zák. pod dolnou hranicou trestnej sadzby, aj keď je potrebné konštatovať, že pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností sa zmenil v prospech obžalovaného. Napriek tomu však navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný vo svojom záverečnom vyjadrení uviedol, že mu je ľúto, čo sa stalo, tvrdí, že konal v nutnej obrane, od skutku sa ničoho protiprávneho nedopustil a preto súhlasí s návrhom jeho obhajcu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že odvolanie obžalovaného A. D. je dôvodné, avšak len čiastočne a nie zo všetkých dôvodov, pre ktoré obžalovaný podal odvolanie.

Z predloženého trestného spisu je zrejmé, že Okresný súd vo Zvolene vo veci vykonal všetky dôkazy potrebné pre správne posúdenie veci, dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci a aj správne posúdil konanie obžalovaného voči poškodenému K. ako pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., § 155 ods. 1, Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/, ods. 2 písm.b/ Tr.zák.

V tomto smere krajský súd tak, ako je to vyššie uvedené, súhlasí s rozhodnutím okresného súdu a pokiaľ ide o skutkové a právne závery okresného súdu, s týmito sa v celom rozsahu stotožňuje.

Nesúhlasí s názorom obžalovaného, že konal v celom rozsahu v stave nutnej obrany, možno súhlasiť len s tým tvrdením obžalovaného, že došlo k prekročeniu nutnej obrany. Je totiž nepochybné a z trestného spisu to jednoznačne vyplýva, že potom, čo už poškodený sa nebránil a ležal na zemi, strieľal na neho obžalovaný z plynovej pištole naďalej, v tomto momente už žiadny útok na jeho osobu nehrozil a preto v tomto momente už nemožno hovoriť o jeho konaní ako konaní v nutnej obrane, že by odvracal hroziaci alebo trvajúci útok, keďže poškodený už v tomto momente na neho neútočil. Z uvedeného dôvodu preto celé konanie obžalovaného nie je možné kvalifikovať ako nutnú obranu, ale práve treba toto konanie hodnotiť ako konanie, kedy došlo k prekročeniu nutnej obrany. Za týchto okolností však mal okresný súd, keďže tieto skutočnosti správne zistil priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť a to v zmysle § 36 písm. i/ Tr.zák., teda že spáchal trestný čin odvracajúc útok alebo iné nebezpečenstvo alebo konajúc za okolností, ktoré by za splnenie ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, ale konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany v krajnej núdzi výkonu práva a povinnosti alebo súhlasu poškodeného oprávneného použitia zbrane dovoleného rizika, alebo plnenia úloh agenta. Taktiež okresný súd nesprávne nepriznal obžalovanému aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a to poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm.l/ Tr.zák., pretože z celého trestného spisu je zrejmé, že obžalovaný nepopieral, že by nespáchal trestný čin, resp. že by nespáchal skutok, ktorým došlo k ujme na zdraví u poškodeného K., akurát, že stále trval na tom, že tak spravil v stave nutnej obrany. Keďže obžalovaný priznal spáchanie trestnej činnosti, mala mu byť priznaná aj táto poľahčujúca okolnosť.

V neposlednom rade je potrebné konštatovať tak, ako to správne namietal vo svojom odvolaní už aj obhajca obžalovaného, že ku dňu 27.10.2012 u obžalovaného zanikla už aj zákonná doba o tom, že mal súd rozhodnúť o tom, či sa obžalovaný osvedčil alebo neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom okresný súd v čase, keď rozhodoval a to v septembri 2012, mal túto skutočnosť vyhodnotiť ako v rámci predbežnej otázky v prospech obžalovaného, keďže bolo zrejmé, že v dobe do 27.10.2012 už nie je možné rozhodnúť o tom, či sa obžalovaný osvedčil alebo neosvedčil a potom zo zákona bude zrejmé, že nastanú účinky uvedené v § 50 ods. 4 Tr.zák. Z uvedeného dôvodu mu nemal priznať jednu priťažujúcu okolnosť a to tú ktorá je uvedená v § 37 písm.m/ Tr.zák., že už bol za trestný čin odsúdený.

Za týchto okolností potom pri prevahe poľahčujúcich okolností, keď krajský súd konštatoval, že u obžalovaného boli zistené tri poľahčujúce okolnosti a len jedna priťažujúca, teda že aj keď jedným skutkom spáchal viac trestných činov, teda priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm.h/ Tr.zák., ukladal odvolací súd obžalovanému trest tak, že už aj vzhľadom na tieto zistené okolnosti dospel k záveru, že na jeho nápravu a prevýchovu postačuje aj prísnejší podmienený trest odňatia slobody, keď pri aplikácii § 39 postupoval podľa ods. 2 písm.a/ Tr.zák., keďže odsudzoval obžalovaného len za pokus trestného činu. Za týchto okolností potom odvolací súd uložil obžalovanému A. D. trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom na 2 roky. Pokiaľ ide o ďalšie výroky, uvedené v napadnutom rozsudku, súvisiace s povinnosťou obžalovaného nahradiť poškodeným stranám škodu, tento výrok odvolacím rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici dotknutý nebol a táto povinnosť obžalovanému zostáva tak, ako mu bola uložená v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ ide o skutočnosť, prečo aj krajský súd priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr.zák., teda že spáchal viac trestných činov, tu treba uviesť, že tak, ako to bolo vyššie uvedené, obžalovaný sa dopustil iba jedného skutku. Týmto skutkom však spáchal viac trestných činov,

pretože nielenže striedal po poškodenom, čím sa dopúšťal pokusu ťažkej ujmy na zdraví, ale zároveň aj vzbudil hrubú neslušnosť na mieste verejnosti prístupnom tým, že iného napadol a taký čin spáchal so zbraňou. Táto skutočnosť sama o sebe zvyšuje nebezpečnosť konania obžalovaného a preto správne podľa názoru krajského súdu už aj v zmysle platnej judikatúry súdov SR je potrebné takéto konanie hodnotiť ako priťažujúcu okolnosť, aj keď tohto konania sa obžalovaný dopustil jedným jediným skutkom. Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.